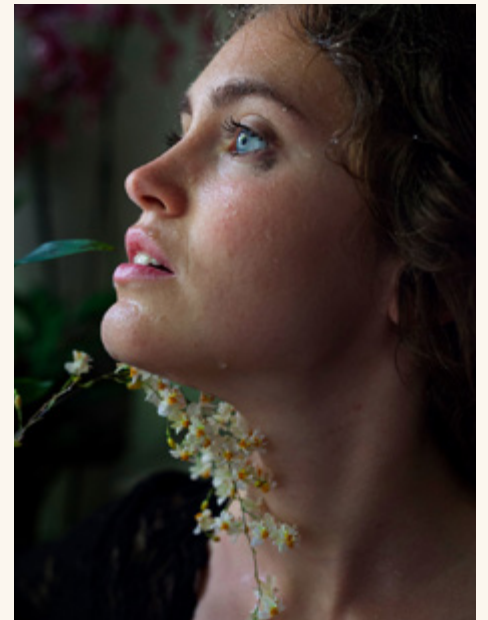

ELENA TARRATS

ACCIONS ACÚSTIQUES PERFORMÀTIQUES

Connectant moviment, música, veu, acústica, acting i sofrologia: la creativitat de l'Elena s'expressa a través d'aquestes formes amb la intenció de generar creacions que obrin consciència. Les seves peces, melodies i personatges son creacions d'una sensibilitat molt particular, autèntiques i d'essència contundent.

Les seves línies d'investigació principals son la reconexió de l'ésser humà amb el seu potencial creatiu en acció, la relació de la veu amb la columna vertebral, la cultivació d'un estat intern de presència, la invitació a atendre per a poder rebre la peça, i donar valor al patrimoni acústic dels espais.

“La manera com atenem l'exterior ens parla de com atenem el nostre interior”.

Aquest és el punt d'investigació actual de l'Elena pel que fa a la relació entre Art i Natura, situant l'ésser humà dins aquest Art i aquesta Natura: allunyant la percepció dual en la pràctica creativa, ja que sinó aquesta deixa de ser-ho.

Elena Tarrats (Badalona, 1993) és actriu, cantant i creadora d'accions acústiques performàtiques en espais naturals. Actua en projectes de directors com Julio Manrique, Sílvia Munt, Juan Carlos Martel o Andrés Lima. Desenvolupa la composició musical en duets com Alexandræ o Tocar a pel do animal i col·labora com a cantant amb la Gio Symphonia o Òpera de Butxaca i Nova creació. Crea accions acústiques que recerquen la relació entre Art i Natura, amb peces com 'Atendre (Tardor I)' en relació amb el CAN de Farrera o 'Els que dormen' al festival Errant.

Viu aquestes 3 vessants de manera alineada, centrant sempre la seva investigació en l'estudi de la creativitat en acció a través del moviment. La mou parlar del desenvolupament del potencial creatiu de l'ésser humà. Fa 10 anys que practica Keep Moving método amb Mercedes Boronat i té el Grau Mig en teatre musical. Ha estudiat música jazz al taller de músics i música medieval amb Paloma Gutiérrez i Catherine Schroeder. També tècnica vocal amb Daniel Anglès i Mariona Castillo. Va ser premi teatre Barcelona i ha estat nominada en diverses ocasions als premis de la Crítica i als Butaca.

elenatarrats.com

ACCIONS ACÚSTIQUES PERFORMÀTIQUES

Donen valor al patrimoni acústic d'un espai natural o històric.

Conviden a l'espectador a atendre a un estímul extern que requereix de sensibilitat; entrar en contacte amb atendre's a un mateix, treballant la branca de la psicoacústica.

La manera com atenem l'exterior ens parla de com atenem el nostre interior.

Fan audible la dimensió acústica d'un paisatge o un espai. Percebem la dimensió sonora gràcies al sentit de l'oïda de manera pràcticament involuntària, tot i que podem millorar la nostra experiència si el nostre estat d'atenció interna és més present. La dimensió acústica demana d'interacció: fins que no juguem (per atzar o deliberadament) amb l'acústica d'un espai, no en descobrim el seu potencial. Aquest pot ser un espai de joc que ens fa entrar en contacte amb el nostre potencial creatiu en moviment. Per exemple, amb la nostra veu i cos físic.

ATENDRE (TARDOR I)

Acció acústica performàtica per a veu,
muntanyes i distància.

01

Presentada al Xe Aplec
de Saó del Centre d'Art
i Natura de Farrera
(2022)

VEURE TEASER

VIDEO ABOUT

Penso que la manera que tenim d'escoltar defineix com cuidem els altres i a nosaltres mateixes.

Penso que la manera que tenim d'observar defineix com cuidem els altres i a nosaltres mateixes.

Quan escoltem i observem amb profunditat, estem tenint cura.

Pot emergir el potencial creatiu.

El problema no és que no hi hagi solucions, és que no les sabem veure.

La manera com escoltem i com observem ens parla de com tenim cura

dels altres i de nosaltres mateixes: si hem d'atendre a imatges i sons que no estan aparentment en primer pla, d'algun manera estem practicant l'escolta profunda d'una mateixa i de les necessitats dels altres i, per tant, activem l'empatia i la compassió. A més, escoltar-nos a nosaltres mateixes vol dir prendre responsabilitats i necessitats internes i penso fermament que contribueix a fer-nos a totes més madures i entrar en saó.

"[...] Learning to expand the perception of sounds to include the whole space/time continuum of sound encountering the vastness and complexities as much as possible. [...] Such expansion means that one is connected to the whole of the environment and beyond. [...] Compassion (spiritual development) and understanding comes from listening impartially to the whole space/time continuum of sound, not just what one is presently concerned about. In this way, discovery and exploration can take place. New fields of thought can be opened and the individual may be expanded and find opportunity to connect in new ways to communities of interest. Practice enhances openness."

Deep Listening. A composer's sound practice. Pauline Oliveros

ATENDRE (TARDOR I)

Acció acústica performàtica per a veu, muntanyes i distància.

01

Presentada al Xe Aplec de Saó del Centre d'Art i Natura de Farrera (2022)

“Quan soc a Farrera, m’agrada molt veure com apareixen i desapareixen els cabirols als prats a esmorzar.

M’agrada molt fixar la vista i agafar distància. M’agraden molt aquestes muntanyes. M’agrada molt el ritme que tenen.

M’agrada molt com m’acullen i m’ensenyen a tenir terra. Com una mare. Com una àvia. Com una besàvia.

M’agrada molt com em donen espai per a crear. Com un bon pare, que et deixa provar per tu sola.

M’estic construint una casa.
 Dones espai a la teva creativitat?
 Quantes idees tens al dia?
 Quantes d’aquestes idees consideres que son bones idees?
 Quantes passen a l’acció?
 Reconeixes els actes creatius que fas durant el dia?
 Quants projectes tens guardats en un calaix?
 Dones espai a la teva creativitat?
 Què prioritizes?”

ATENDRE (TARDOR I)

Acció acústica performàtica per a veu, muntanyes i distància.

01

Presentada al Xe Aplec de Saó del Centre d'Art i Natura de Farrera (2022)

PUNTS D'INVESTIGACIÓ

Escolta i visualització a distància (atendre a accions que passen lluny).

Acústica de les muntanyes (del camp de Leone a l'Era del CAN de Farrera) amb la meua veu (enregistrada i en directe).

Ús de diferents plans sonors que juguen amb les distàncies reals: A l'altaveu situat al CAN el públic hi sentia el so ambient del prat de Leone, les meves respiracions i passes, i la meua veu parlada com si jo fos allà a prop seu, en primer pla, mentre em veien com un petit punt vermell en la distància.

Música de temporada (l'afinació de les composicions ha estat en to "de tardor"). M'he basat en la investigació sonor-cel·lular de Fabien Maman i he jugat a comprovar la part de la seva investigació que relaciona cada estació de l'any amb una tonalitat, un mode occidental i un raga hindustànic. Inicialment, vaig cantar en un to "qualsevol", improvisant, i en escoltar les sessions de treball alguna cosa no m'encaixava sonorament. Vaig consultar l'apartat del text de Maman que parla de les afinacions de temporada. Respecte a la tardor, ell conclou que la tonalitat es sol, el mode occidental mixolidi i els ragues hindustànics son el malkauns i l'shri. En escoltar aquests modes i jugar a cantar amb ells de cop el paisatge, la sensació física i emocional van afinar-se perfectament a la tardor i els seus colors. La melodia que vaig cantar finalment

està en sol malkauns, que en notació occidental seria una escala pentatònica amb les notes sol la# do re# fa sol.

Ús del color com a freqüència.

"En el espectro de la energía, la luz es lo primero. Es la mejor, la más alta y más rápida de todas las vibraciones. A medida que se densifica se vuelve color. El color se mide por ángstrom. Esta es la frecuencia vibratoria que cada rayo de color toma al viajar por el espacio."

Fabien Maman, "El Tao del sonido"

Ús de narració directa i preguntes per a parlar de manera quotidiana a l'audiència. L'ús de preguntes pot fer-nos moure inquietuds que abans eren ocultes, ja que ens increpen de manera directa. Les preguntes ens sorprenen i mouen.

Us únic de sons acústics i que per tant contenen harmònics.

"Para que el sonido tenga un efecto positivo en un organismo se necesita espacio y tiempo para resonar. Esto puede suceder solamente en el espacio entre dos notas - dentro de los armónicos - creadas por el sonido acústico natural. [...]"

Los armónicos se encuentran sólo en el sonido acústico. El sonido acústico sólo se puede encontrar en los instrumentos musicales acústicos, los instrumentos naturales elementales, la voz humana y la naturaleza misma. [...] Los instrumentos naturales elementales incluyen rocas, agua y madera. Y en la propia naturaleza, los armónicos pueden ser encontrados en el viento o en los árboles o el canto de un pájaro o las gotas de agua en un arroyo. Todo lo que sea orgánico y derivado de lo elemental puede ser un instrumento acústico de sonido potencial."

Fabien Maman, "El Tao del sonido"

L'ús creatiu d'un espai públic per una acció que pot fer tothom (dibuixar línies en l'espai amb el moviment, seguir el moviment i estar present amb el que passa, cantar fort i gaudir de la ressonància de les muntanyes i alhora de la potència de

la pròpia veu, vestir-se d'un color que trobes que pinta l'espai, etc) dona una informació al públic que diu "tú també ho pots fer" i contribueix a la reconexió dels humans amb el potencial creatiu i, per tant, potencia la possibilitat de trobar solucions creatives als problemes grans i petits del dia a dia i del moment històric que ens toca afrontar. Veure i escoltar algú gaudint de la seva creativitat pot ser una porta a enamorar-te de la teua.

El joc de la veu humana i la música amb la ressonància de les muntanyes s'inspira en l'ancestralitat dels cants de pastor, cants del Tirol, antics cants natiu-americans... També veïnes de Farrera em comparteixen records dels cants d'en Marsal i de la Conchita, la Tati i la Mariona tenint converses des de Farrera fins a Alendo.... La musicalització d'aquests sons quotidians i espontanis no és més que una poetització d'una possibilitat creativa i de comunicació a l'abast de tothom.

ELS QUE DORMEN

Acció acústica performàtica per a veu en directe i altaveus sense cables que reproduïxen veus gravades prèviament, aprofitant l'acústica i distància de l'espai específic de les tombes del Saladar.

02

Presentada al festival Errant, a les Tombes del Saladar (El Cogul) (2023)

Fem sonar el paisatge. I per a escoltar-lo cal atendre. Atendre als sons inspirats per els que dormen, en aquest espai de pau. Adonar-se del patrimoni acústic de l'espai.

Amb "Els que dormen" jugo amb la idea de 'fer audible allò inaudible', fent sonar unes respiracions d'uns éssers humans que ja no hi son, fent sonar la sèrie harmònica de la nota la (tot i que en el moment en que intentes fer això, ja és impossible, doncs el fenomen només es produeix quan sona la nota tota sola). Il·luminar les notes que 'hi son' però 'no veiem'. Intentar fer-les tangibles. Fer-les existir amb entitat pròpia.

I dues cantants en directe que segueixen fent sonar el paisatge a través de

la distància, fent-nos adonar de la riquesa del patrimoni acústic de l'espai de les tombes del Saladar, a El Cogul.

Tècnicament, hi ha 6 altaveus inalàmbrics repartits estratègicament per les tombes, i dues cantants, en la distància, que no arribem a veure.

Els 6 altaveus reproduïxen primer 7 minuts de respiracions profundes i després es va construint la sèrie harmònica de la nota la, sumant una nota rere l'altra, fins a l'harmònic 16è. Totes les notes i respiracions han estat gravades amb la meua veu sense alteracions en l'afinació posterior. Cada altaveu reproduïx una informació diferent, cada un amb una targeta microsd particular.

Les dues cantants intervenen un cop s'ha desplegat la sèrie sencera, quan aquesta desapareix i només queda un pedal de la nota la en dues octaves diferents. La soprano improvisa sobre l'escala pentatònica de la Durga (la si re mi fa# la) i la mezzosoprano sobre la pentatònica de la Bhupala (la la# do mi fa la). Aquestes escales tornen a jugar amb la idea de "música de temporada" de Fabien Maman. Les veus de les cantants treballen amb l'acústica natural de l'espai i no estan amplificades.

'Quan pronuncio la paraula futur,
la primera síl·laba ja és al passat.
Quan pronuncio la paraula silenci,
la destrueixo.
Quan pronuncio la paraula res,
creo alguna cosa que existeix.'

(Wisława Szymborska)

ELS QUE DORMEN

Acció acústica performàtica per a veu en directe i altaveus sense cables que reproduïxen veus gravades prèviament, aprofitant l'acústica i distància de l'espai específic de les tombes del Saladar.

02

Presentada al festival Errant, a les Tombes del Saladar (El Cogul) (2023)

No death, no live. No death, no transformation. No death, no change. I aprendré a continuar morint. Els que dormen, sonen. Tenen veu. Sonen des de les tombes, des de les roques, des de la terra. L'harmonia es va teixint en l'espai, les notes venen de les tombes. Els que dormen ens ensenyen a minvar. Ens preparen per dormir plàcidament per a poder rebre un nou dia, radiants. En especial sintonia amb els minuts abans de la posta de sol, ens conviden a tancar, a deixar anar, a morir per a poder-nos transformar en algú nou i aprofundir. Com voldries que fos el teu final? Estàs preparat per deixar emergir-te a tu mateix? Estàs preparat per transcendir-te? El problema no és que no hi hagi solucions, és que no les sabem veure.

En aquesta acció hi van col·laborar en directe la soprano Ana San Martín i la mezzosoprano Maider Lasa Santamaría.

TOCAR LUZ

“Tocar luz” son unes composicions per a corn anglès i veu creades per Benjamín Otero i Elena Tarrats, fruit d’un encàrrec de la productora Ecos da Pedra, per a un concert completament acústic al monestir romànic de Santa Cristina de Ribas do Sil (Galícia).

03

Amb Benjamín Otero i Sixto Càmara als monestirs de Santa Cristina de Ribas do Sil i Santes Creus

Les composicions ressalten els punts forts de ressonància acústica de la nau central de l’esglèsia del monestir.

Aquestes músiques van ser enregistrades al Reial Monestir de Santes Creus per Sixto Càmara, amb el suport de Neandertal records.

El plantejament d’enregistrament va ser el següent:

Captar el patrimoni acústic de la sala capitular de Santes Creus, el Refetó i el claustre, i com aquest juga i genera inflexions en els harmònics que la propia sala potència.

Es va captar la música en relació a l’acústica de la sala amb 14 micròfons

(captació general ORTF, captació general AB, sistema 360° i binaural).

Per aquesta sessió ens vam proposar pensar en termes cinematogràfics, és a dir, amb mides, amb “plans” i amb la percepció de distància de l’oïent respecte al so. Així doncs, també hi havia microfonia captant el so al claustre i a la font del claustre, que es troben just davant de la sala capitular.

Les composicions son “The Isenheim Altarpiece” i “Excelsior” i les lletres son poemes de Chus Pato.

Ara mateix el projecte segueix amb una col·laboració visual amb l’artista plàstic i fotògraf Marc Àvila Català.

ESCOLTA
The Isenheim Altarpiece

ESCOLTA
Excelsior

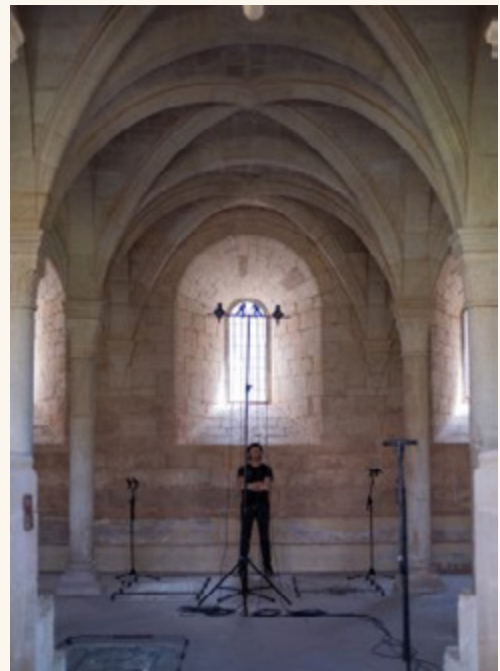
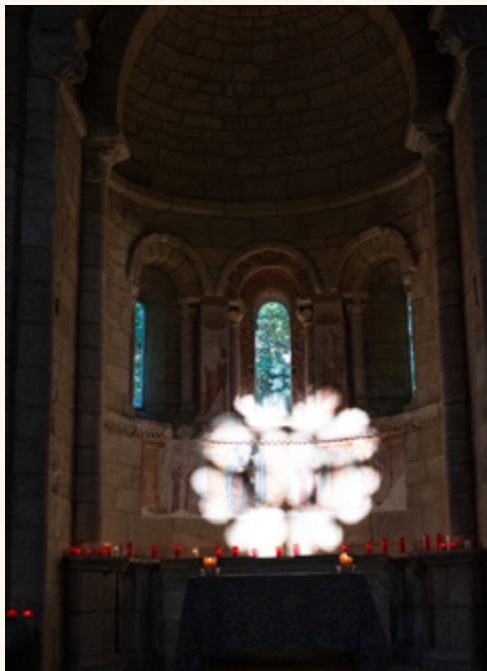
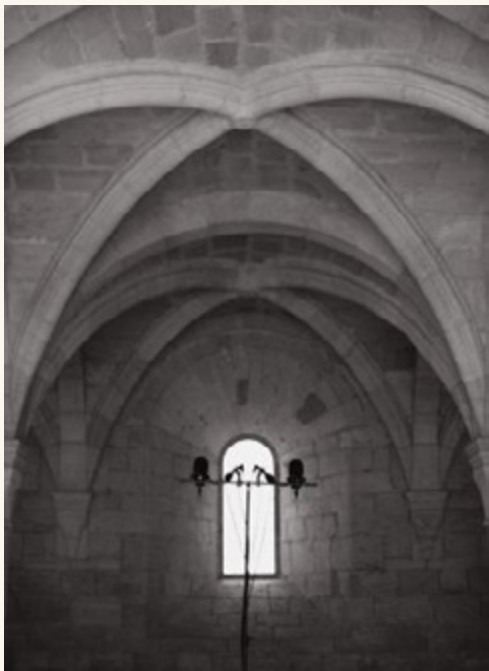
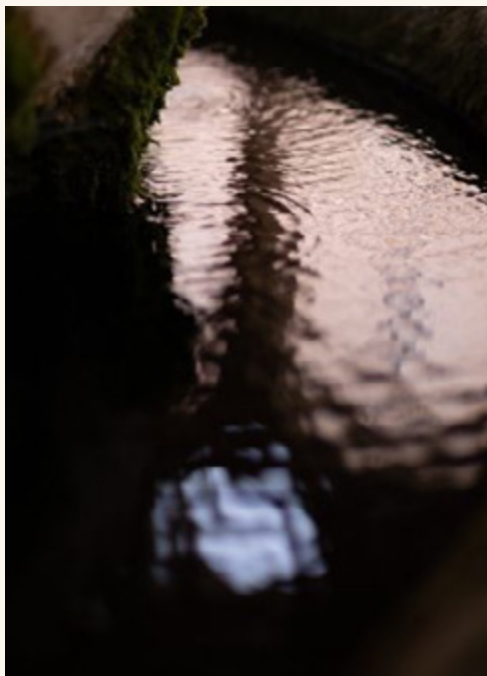

TOCAR LUZ

“Tocar luz” son unes composicions per a corn anglès i veu creades per Benjamín Otero i Elena Tarrats, fruit d’un encàrrec de la productora Ecos da Pedra, per a un concert completament acústic al monestir romànic de Santa Cristina de Ribas do Sil (Galícia).

03

Amb Benjamín Otero i Sixto Càmara als monestirs de Santa Cristina de Ribas do Sil i Santes Creus

NANAS PARA UN ROBLE

“Nanas para un roble” va ser la primera aproximació a les accions acústiques performàtiques a la natura.

04

Amb Marc Vilajuana
al cicle d'Arbres
Monumentals de
l'Alt Pirineu

Va ser un encàrrec del cicle d'Arbres Monumentals organitzat per Anna Rubio a l'Alt Pirineu català. Una acció conjunta amb l'artista multidisciplinari Marc Vilajuana al roure de Montenaró, al Pallas Sobirà.

Com impacta el so amplificat enmig del bosc?

Quina preparació em demana el diàleg amb el roure?

NANAS PARA UN ROBLE

“Nanas para un roble” va ser la primera aproximació a les accions acústiques performatives a la natura.

04

Amb Marc Vilajuana
al cicle d'Arbres
Monumentals de
l'Alt Pirineu

ELENATARRATS.COM

elena.tarrats@gmail.com
+34 691 32 20 77

MANAGEMENT GALÍCIA
Noa López Produções
info@noalopez.com
+34 650 605 152
